

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 3T/181/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313011085
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šmrhola
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4313011085.10

Rozhodnutie

Okresný súd Levice, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Šmrholu a prísediacich Mgr. Petra Podhorského a Heleny Nagyovej v trestnej veci proti obžalovanému R. M. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 313/2011 Z.z. / ďalej len Trestného zákona /, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.01.2016, takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaní :

1. R. M., nar. XX.XX.XXXX v U. Q., trvale bytom N. č. XX
2. K. Q., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom N. č. XXX

s a u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e

- dňa 15.03.2012 v čase o 03.20 h po vzájomnej dohode sa dostavili do mesta Q., okres Levice na motorovom vozidle zn. N. Y. JF XXV, evidenčné číslo NZ XXXCD, majiteľa K. Q., z vozidla vystúpili, pričom K. Q. išiel do herne K. na ul. G. č. XX zistiť koľko ľudí je v herni, následne z herne odišiel a zavolať na mobilný telefón R. M., že herňa je prázdna, na čo R. M. prišiel v čase po 04.00 h pred herňu a dal si na hlavu masku, vošiel do herne s hračkárskou pištoľou čiernej farby, namieril na krupierku K. O. a povedal jej : „nič sa Vám nestane, len mi dajte peniaze, kde sú peniaze, nebojte sa“, na čo barmanka otvorila zásuvku, z ktorej si zobral 2 ks kožených čiernych peňaženiek v hodnote 13,30.-eur a 26,70.-eur s obsahom finančnej hotovosti vo výške 682,50.-eur, následne z herne odišiel k nadjazdu za Želiezovcami, kde pre neho prišiel K. Q. na jeho vozidle a odišli preč, pričom peniaze si rozdelili a svojim konaním spôsobili škodu pre majiteľa herne M. L. vo výške 40.-eur, čo predstavuje hodnotu peňaženiek a finančnej hotovosti v celkovej výške 682,50.-eur, pričom obžalovaný K. Q. takto konal, hoci bol už rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T 44/1998 zo dňa 14.06.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 2To 107/2001 zo dňa 19.10.2001 uznaný vinným pre Trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 41 odsek 1 Trestného zákona k § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vtedy platného a iné a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do III. nápravno výchovnej skupiny.

2

3T 181/13

t e d a

- spoločným konaním použili proti inému hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchali závažnejším spôsobom konania, so zbraňou,

t ý m s p á c h a l i

- zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona

a z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný R.

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, 3, § 36 písmeno j/, l/, n/, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 3 / tri / roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovaný K. Q.

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 38 odsek 2, 5, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 10 / desať / rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá povinnosť obžalovaným R. M. a K. Q., nahraďiť spoločne a nerozdielne, poškodenej L., s.r.o. H. M. XX, XXX XX Veľké Ludince, IČO : 36 285 854 spôsobenú škodu vo výške 682,50.-eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Leviciach podal dňa 31.10.2013 na obvinených R. M. a K. Q. obžalobu pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona.

3

3T 181/13

Po prednesení obžaloby prokurátorom okresnej prokuratúry a po poučení o svojich právach obžalovaný R. v zmysle § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný K. Q. v zmysle § 257 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný R. M. na všetky položené otázky uvedené v ustanovení § 333 odsek 3 písm. c/, d/, f/, g/, a h/ Trestného poriadku odpovedal áno a prokurátor okresnej prokuratúry ako aj poškodení v zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku, navrhli vyhlásenie obžalovaného R. M. prijať.

Súd prijal vyhlásenie obžalovaného R. M. o tom, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom sa obžalovaný R. M. priznal k spáchaniu skutku na hlavnom pojednávaní sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace so skutkom týkajúceho sa obžalovaného K. Q. a dôkazy s výrokom o treste u oboch obžalovaných a o náhrade škody.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchom poškodených M. L. a K. Z., svedkov, prečítaním znaleckých posudkov z odvetvia chirurgia , správ, charakteristík, odpisu z registra trestov a ďalšieho na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a po jeho vyhodnotení v zmysle § 2 odsek 12 Trestného poriadku, dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný R. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že predmetný skutok spáchal s obžalovaným K. Q.. Podrobne popísal, ako sa dohodli, že pôjdu vylúpiť herňu, ako obžalovaný K. Q. išiel zistiť, či je herňa prázdna, následne ho poslal dovnútra, pričom obžalovaný K. Q. čakal vonku v aute a boli v kontakte po celý čas cez mobil. Dodal, že odcudzenú finančnú čiastku si rozdelili.

Obžalovaný K. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nevykonal žiadnu lúpež do herne Admirál v Želiezovciach, ani sa nedohodol o tom s obžalovaným R. M.. Potvrdil, že v kritický deň večer zobral obžalovaného R. M. do Želiezoviec, následne sa vrátil domov a neskôr prišiel pre neho, pričom parkoval s autom pred herňou Admirál. Išiel sa pozrieť, či nie je vnútri herne, chvíľu ho čakal v aute a potom odišiel preč.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach obžalovaných bola medzi nimi vykonaná konfrontácia, pričom konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach, rozpory v ich výpovediach sa odstrániť nepodarilo.

Svedok - poškodený M. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ohľadom skutku sa nevie vyjadriť, nakoľko tam nebol prítomný. V tom čase tam bola len zamestnankyňa K. Z., ktorá mu hneď oznámila, že sa stalo lúpežné prepadnutie.

Svedkyňa - poškodená K. Z. na hlavnom uviedla, že v kritickom čase mala nočnú službu v herni Admiral v Želiezovciach, keď tam vošiel obžalovaný Adrián Zliehovec a spýtal sa jej, či tam nevidela chlapa s hnedými vlasmi. Keď odišiel posledný hosť

4

3T 181/13

z herne, vtedy zazvonil nejaký chlap a po otvorení vošiel dovnútra, mal kuklu a v ruke držal čiernu zbraň a žiadal peniaze.

Svedkyňa Y. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že nemá žiadnu vedomosť o trestnej činnosti oboch obžalovaných. Dodala, že obžalovaný K. Q. - jej syn tvrdí, že s predmetnou trestnou vecou nemá nič spoločné a obžalovaný R. M. bol na neho nahnevaný a preto nehovorí pravdu.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi :

Zo živnostenského listu č. OŽP-Z/2006/01197-2/CR1 vyplýva, že právnická osoba Kurali s.r.o. Veľké Ludince mala oprávnenie podnikať.

Z obchodného registra Okresného súdu Nitra vyplýva predmet činnosti Kurali s.r.o. Veľké Ludince ako aj konatelia, ktorí konajú v mene spoločnosti.

Z denného hárka prevádzky zo dňa 15.03.2012 vyplýva, aká bola tržba, teda v akej sume vznikla škoda poškodenej spoločnosti.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu vyplýva popis miestností herne Admiral v Želiezovciach.

Zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava vyplýva, že v DNA profiloch zistené z porovnávacích vzoriek bukárnych výterov nebola zistená zhoda v národnej databáze DNA profilov.

Z výpisu Telefónica O2 Slovakia, s.r.o. vyplýva uskutočnenie prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov medzi obžalovanými zo dňa 15.03.2012.

Z fotodokumentácie z kamerového systému v herni vyplýva, že v kritickom čase na mieste činu bol obžalovaný K. Q. a že došlo k lúpežnému prepadnutiu so zbraňou zamaskovanou osobou.

Z evidenčnej karty vozidla vyplýva, že majiteľom osobného motorového vozidla zn. Daewoo Espero, EČ : NZ XXX CD je obžalovaný K. Q..

Zo zápisnice o preverke výpovede na mieste a z jej fotodokumentácie vyplývajú miesta, kde obžalovaný R. M. ukryl peňaženky, ktoré vzal z herne, kde zahodil hračkársku pištoľ, kuklu, topánky a maskáčové nohavice.

Z odborného vyjadrenia B.. C. R. vyplýva hodnota peňaženiek v celkovej výške 40.-eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T 44/1998 je zrejmé, že obžalovaný K. Q. bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T 44/1998 zo dňa 14.06.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 2To 107/2001 zo dňa 19.10.2001 uznaný vinným pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 41 odsek 1 Trestného zákona

5

3T 181/13

k § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vtedy platného a iné a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny.

Okresný súd Levice v predmetnej veci vykonal rozsiahle dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi tak, aby bol náležite zistený skutkový stav v danej trestnej veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie súdu.

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je popísaný v enunciiate tohto rozsudku a že ho spáchali obžalovaní. Napriek tomu, že obžalovaný K. Q. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, z trestnej činnosti je podľa názoru súdu dostatočne usvedčovaný najmä výpoveďou spoluobžalovaného R. M., ktorý podrobne popísal, ako sa dohodli, že vylúpia herňu v Želiezovciach, ako si zabezpečili veci potrebné k uskutočneniu lúpeže a následne celý jej priebeh. Svedkyňa K. O. uviedla, že krátko pred lúpežou vošiel do herne obžalovaný K. Q., ktorý od nej zisťoval, či tam nevidela chlapa s hnedými vlasmi, následne niekomu volal a potom odišiel preč. Výpoveď svedkyne je v súlade s výpoveďou obžalovaného R., potvrdzuje vierohodnosť jeho vyjadrení, napr. obž. K. bol v hermi tesne pred lúpežou, telefonoval odtiaľ obžalovanému R. M..

Súd nemal pochybnosti o pravdivosti a vierohodnosti uvedených výpovedí, ktorí na nich zotrvali v priebehu celého konania, sú vo vzájomnom súlade, majú logickú nadväznosť a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú obžalovaného K. Q. zo žalovanej trestnej činnosti.

Obrana obžalovaného K. Q., že skutku sa nedopustil, že obžalovaný R. M. si to všetko vymyslel na neho, javí sa súdu byť tendenčnou, s úmyslom vyhnúť sa trestu. V tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď obžalovaného K. Q. z hlavného pojednávania, v ktorej uviedol, že v kritický deň priviezol obžalovaného R. M. do Želiezoviec, neskôr prišiel pre neho a v čase skutku prebiehala medzi nimi mobilná komunikácia.

Ďalej súd poukazuje aj na skutočnosť, že obžalovaný K. Q. na hlavnom pojednávaní pri výsluchoch obžalovaného R. M. a svedkyne K. O. nemal žiadne otázky, ani pripomienky k ich výpovediam. Teda nespochybnil ich výpovede, čo pôsobí v kontexte celého vykonaného dokazovania z jeho strany ako účelové.

Tvrdenia svedkyne Y. Q. ako matky obžalovaného K. Q., že obžalovaný R. M. nehovorí pravdu, súd vyhodnotil ako účelovú so snahou pomôcť obžalovanému K. Q. vyhnúť sa trestnému stíhaniu, prípadne uloženia trestu.

Vina obžalovanému K. Q. je preukázaná i objektívnymi dôkazmi, a to výpisom Telefónica O2 Slovakia, s.r.o. o uskutočnených prichádzajúcich a odchádzajúcich hovoroch v čase od 03.25 h do 04.25 h dňa 15.03.2012 medzi obžalovanými, fotodokumentáciou z kamerového systému herne Admirál, kde rozpoznať

6

3T 181/13

obžalovaného K. Q., ktorý v čase 03.23 h a 03.41 h dňa 15.03.2012 sa nachádzal v herni.

Zo súhrnu dôkazov vykonaných počas trestného konania možno vyvodiť jednoznačne záver o zavinení oboch obžalovaných spočívajúcom v priamom úmysle v zmysle § 15 písmeno a/ Trestného zákona. Obžalovaný K. Q. svojou prítomnosťou pri čine po predchádzajúcej dohode s obžalovaným R. M. zosilnil účinnosť uskutočňovanej hrozby bezprostredného násillia, prispel k uskutočneniu trestnej činnosti, keďže bola vedená s rovnakým úmyslom ako činnosť obžalovaného R. M.. Pod hrozbou bezprostredného násillia obžalovaný R. M. vytiahol zbraň na krupierku K. O., teda hrozba bola vyjadrená výslovne a bolo z toho zrejmé, že násillie sa uskutoční ihneď, ak sa napadnutá nepodrobí vôli útočníka a zmocnil sa finančnej hotovosti. Tak získali možnosť voľne s nimi nakladať s vylúčením toho, kto ju mal doposiaľ vo svojej moci. O zmocnenie veci ide aj vtedy, ak páchatelovi ju napadnutý pod vplyvom hrozby bezprostredného násillia sám vydá.

Súd dospel k záveru, že obžalovaní svojim konaním naplnili všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona / dopustili sa ho so zbraňou /, ktorý ich vykazuje tak po stránke objektívnej ako aj po stránke subjektívnej, čím je predmetný trestný čin protiprávny v zmysle ustanovenia § 8 Trestného zákona. Zbraňou sa podľa ust. § 122 odsek 3 Trestného zákona rozumie aj napodobenina zbrane - tzv. atrapa, keďže bola použitá s úmyslom, aby bola považovaná za pravú. Obžalovaní sa predmetného skutku dopustili spoločným konaním v zmysle § 20 Trestného zákona, mali spoločný úmysel, zahŕňajúci tak ich spoločné konanie, ako aj sledovanie spoločného cieľa.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd upravil, resp. doplnil skutok rozsudku na rozdiel od skutku uvedeného v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúre v Leviciach pod č. 2Pv 163/12 zo dňa 31.10.2013, keďže v prípade ukladania trestu obžalovanému K. Q. prichádzal do úvahy postup podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný K. Q. bol už rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T 44/1998 zo dňa 14.06.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 2To 107/2001 zo dňa 19.10.2001 uznaný vinným pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov zaradením do III. NVS.

Chráneným záujmom, resp. objektom tohto trestného činu je ochrana osobnej slobody a majetku, ktorého sa chcel páchatel zmocniť.

Obžalovaný R. M. z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený, uvádza sa, že komisiou pre verejný poriadok nebol prejednaný. Priestupkovo postihovaný bol 3-krát. Doposiaľ nebol súdne trestaný.

Obžalovaný K. Q. z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený, uvádza sa, že komisiou pre verejný poriadok nebol prejednaný. Priestupkovo postihovaný bol 3-krát. Doposiaľ bol 3-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T 44/1998 zo dňa 14.06.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 2To 107/2001 zo dňa 19.10.2001, ktorým bol uznaný vinným pre trestný čin lúpeže

7

3T 181/13

spolupáchatelstvom ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 41 odsek 1 Trestného zákona k § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vtedy platného a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do III. nápravno výchovnej skupiny.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal súd z kritérií uvedených v § 34 odsek I, 3, 4, 5 písmeno a/, 6 Trestného zákona a prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku. U obžalovaného R. zistil poľahčujúce okolnosti - vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu, priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, priťažujúcu okolnosť nezistil, zároveň prihliadol na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy a dospel k záveru, že vzhľadom na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije účel trestu bude u obžalovaného R. splnený uložením trestu odňatia slobody po uplatnení ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona / zníženia hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu / a následne po uplatnení ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona po mimoriadnom znížení trestu pod jeho dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, t.j. trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky. V danom prípade bola upravená výmera trestnej sadzby v rozpätí 7 až 10 rokov 4 mesiace na rozdiel od sadzby trestu odňatia slobody uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona za predmetný trestný čin,

ktorá je stanovená na 7 rokov až 12 rokov a po obmedzení podľa ustanovenia § 39 odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona súd bol viazaný pri znížení trestu odňatia slobody minimálnou hranicou trestu odňatia slobody 2 roky.

Na výkon tohto trestu ho súd zaradil do sústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom na to, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd u obžalovaného R. použil ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona, keďže urobením vyhlásenia na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, ďalej vychádzal i z toho, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, trestný čin oľutoval, prezentoval záujem po odpykaní trestu viesť riadny život. Za pomery páchatela súd považoval viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností. Použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre obžalovaného R. M. neprímerane prísne a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom odňatia slobody pod zákonom stanovenú hranicu trestnej sadzby.

U obžalovaného K. Q. poľahčujúcu okolnosť súd nezistil, priťažujúcu okolnosť zistil jednu - bol už za trestný čin odsúdený / odsúdenie vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T 49/94 /. Vzhľadom na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, na časový odstup od posledného odsúdenia, opätovne sa dopustil násilnej trestnej činnosti, súd dospel k záveru, že obžalovaný nerešpektoval doposiaľ uložené tresty súdom, nemali na neho dostatočný prevýchočný vplyv a preto účel bude u obžalovaného K. Q. splnený uložením trestu odňatia slobody po uplatnení ustanovenia § 38 odsek 2, 5 Trestného zákona blízko dolnej zákonom stanovenej trestnej sadzby po jej zvýšení, t.j. na trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov. V danom prípade je trestná sadzba trestu odňatia slobody v rozpätí 7 až 12 rokov určená ustanovením § 188 odsek 2 Trestného zákona a po zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody o jednu polovicu, teda bola určená trestná sadzba odňatia slobody v rozpätí 9 rokov 6 mesiacov až 12 rokov.

8

3T 181/13

Postup podľa § 38 odsek 5 Trestného poriadku, súd aplikoval u obžalovaného K. Q., keďže bol odsúdený za zločin a to rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T 44/1998 zo dňa 14.06.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 2To 107/2001 pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 9 odsek 2 trestného zákona k § 41 odsek 1 Trestného zákona k § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vtedy platného a iné. Uvedený trestný čin je potrebné považovať podľa § 437 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnení, za zločin.

Súd zároveň poznamenáva, že síce priťažujúce okolnosti prevládali nad poľahčujúcimi u obžalovaného, avšak nepoužil ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona / t.j. že by zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu /, keďže to vylučuje zákonné ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona.

Na výkon tohto trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na to, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takýmto trestom bude teda dosiahnutý jeho účel, pretože postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovanými tak, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na ich prevýchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie oboch obžalovaných spoločnosťou.

Takto uložené tresty súd považoval z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primerané a zodpovedajúce zákonu.

Súd sa zaoberal aj otázkou mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody uvedeného v § 39 odsek 1 Trestného zákona u obžalovaného K. Q., avšak nezistil, že by boli splnené podmienky na použitie tohto ustanovenia, vzhľadom na povahu a závažnosť trestného činu, ktorého sa obžalovaný dopustil. Pokiaľ ide o „ okolnosti prípadu “, neprichádzajú do úvahy žiadne skutočnosti, ktoré by mali vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti predmetného trestného činu. V danom prípade neprichádzajú do úvahy ani „ pomery obžalovaného “, teda rodinné, majetkové a osobné pomery. Vo vzťahu k osobe

obžalovaného neboli uvedené žiadne také konkrétne skutočnosti, ktoré by boli hodné osobitného zreteľa a tieto by odôvodňovali zníženie trestnej sadzby.

Poškodená spoločnosť KURALI, s.r.o. Veľké Ludince v rámci adhézneho konania riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody voči obom obžalovaným a výšku spôsobenej škody - zmocnenie sa finančnej hotovosti, mal súd za preukázanú. Súd uložil obom obžalovaným povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej spoločnosti spôsobenú škodu vo výške 682,50.-eur, ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaných a za túto škodu zodpovedajú v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších právnych predpisov.

Vzhľadom na to, že poškodená Annamária Oršulíková si neuplatnila nárok na náhradu škody, súd nemusel v rámci adhézneho konania v zmysle § 287 odsek 1 Trestného poriadku, rozhodovať o ňom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp. zn. 3T 181/2013.

O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.